

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 237

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 5 aprilie 2011

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 102 din 1 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă	2-3	Decizia nr. 132 din 1 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite	10-11
Decizia nr. 106 din 1 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) lit. b), c) și d) și art. 23 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 897/2008 privind recunoașterea Statutului pentru organizarea și funcționarea Bisericii Creștine după Evanghelia din România — Uniunea Bisericilor Creștine după Evanghelia din România	4-5	Decizia nr. 173 din 8 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2009 privind reglementarea unor măsuri în domeniul bugetar și art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare	11-12
Decizia nr. 109 din 1 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	5-6	Decizia nr. 196 din 10 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (4) din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940	13-14
Decizia nr. 112 din 1 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 ¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă	6-8	Decizia nr. 199 din 10 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (5), (6) și (7) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente	14-16
Decizia nr. 117 din 1 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 ¹ din Codul de procedură civilă	8-9		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 102**

din 1 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Erich Weber în Dosarul nr. 6.200/299/2009 al Judecătoria Sectorului 1 București și care face obiectul Dosarului nr. 983D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții nr. 1.385D/2010, nr. 1.647D/2010, nr. 1.843D/2010 și nr. 2.342D/2010, care au același obiect al excepției de neconstituționalitate. Critica a fost formulată de Lucia Elena Ruiu, Maria Todeancă, Valerica Calciu, Maria Voichișescu, Maria Lăpădat, Constantin Mărgăritoiu, Cristian-Samir Bufanu, Valentin-Marius Gheoghiță, Gigel Bodislav, Cristian Gîrniceanu, Constantin Bobocoiu, Ion Gabriel Gogonea, Tinel Filipoiu, Lucia Filipoiu, Maria Bodislav, Sever Văduva, Gheorghe Codinoiu, Cristian Constantin Zgăbaia, Ștefan Nistor, Gabriela Popescu, Dumitru Popescu, Miron Șofei, Mihaela Nițulescu, Mariana Filipescu și Societatea Comercială „Coda Serv” — S.R.L. din Reșița în dosarele nr. 8.454/299/2009, nr. 3.423/299/2009 și nr. 8.847/299/2009 ale Judecătoria Sectorului 1 București și în Dosarul nr. 3.216/325/2010 al Judecătoria Timișoara.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele mai sus menționate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.385D/2010, nr. 1.647D/2010, nr. 1.843D/2010 și nr. 2.342D/2010 la Dosarul nr. 890D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 3 noiembrie 2009, 23 aprilie 2010, 13 mai 2010 și 23 iunie 2010, pronunțate în dosarele nr. 6.200/299/2009, nr. 8.454/299/2009, nr. 3.423/299/2009 și nr. 8.847/299/2009, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Erich Weber, Lucia Elena Ruiu, Maria Todeancă, Valerica Calciu, Maria Voichișescu, Maria Lăpădat, Constantin Mărgăritoiu, Cristian-Samir Bufanu, Valentin-Marius Gheoghiță, Gigel Bodislav, Cristian Gîrniceanu, Constantin Bobocoiu, Ion Gabriel Gogonea, Tinel Filipoiu, Lucia Filipoiu, Maria Bodislav, Sever Văduva, Gheorghe Codinoiu, Cristian Constantin Zgăbaia, Ștefan Nistor, Gabriela Popescu, Dumitru Popescu, Miron Șofei, Mihaela Nițulescu și Mariana Filipescu.

Prin Încheierea din 17 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.216/325/2010, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Coda Serv” — S.R.L. din Reșița.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii arată, în esență, că textul de lege criticat este în contradicție atât cu prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor, cât și cu cele ale art. 284 din Codul muncii care stabilește competența pentru soluționarea conflictelor de muncă în favoarea tribunalului în circumscripția căruia își are domiciliul sau reședința reclamantul. La stabilirea acestei competențe legiuitorul a avut în vedere înlesnirea liberului acces la justiție al salariaților. Or, în condițiile în care titlul executoriu este emis de instanța în a cărei circumscripție își are domiciliul sau reședința reclamantul, este nedrept ca executarea acestuia să se facă la sediul debitorului sau al terțului poprit. Întrucât în speță sediul debitorului este unic, în municipiul București, textul criticat limitează liberul acces la justiție al salariaților creditorilor, care sunt nevoiți să se deplaseze la București pentru a-și obține drepturile.

Judecătoria Sectorului 1 București apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind întemeiată față de prevederile art. 21 alin. (1) din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Faza executării silite este parte integrantă a procesului civil, iar statul trebuie să manifeste un deosebit interes în punerea efectivă în aplicare a drepturilor câștigate de părți în instanță.

Judecătoria Timișoara apreciază excepția ca fiind neîntemeiată. În condițiile în care bunurile asupra cărora poartă executarea silită se află de cele mai multe ori la sediul debitorului sau al terțului poprit și având în vedere că interesul creditorilor vizează o executare rapidă, apare ca fiind justificată opțiunea legiuitorului pentru desemnarea executorului judecătoresc de la sediul debitorului sau al terțului poprit.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă, text de lege care are următorul conținut: „*Poprirea se înființează la cererea creditorului, de executorul judecătoresc de la domiciliul sau sediul debitorului ori de la domiciliul sau sediul terțului poprit.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) care consacră principiul egalității în drepturi, art. 21 alin. (1), (2) și (3) referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și în art. 44 care garantează dreptul de proprietate privată. De asemenea, se apreciază a fi încălcate și prevederile art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 273 din 21 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 aprilie 2006, Curtea, respingând excepția

de neconstituționalitate ca neîntemeiată, a statuat că textul de lege criticat stabilește competența materială și teritorială pentru soluționarea cererii creditorului de înființare a popririi. Astfel, legea atribuie competența materială de a dispune înființarea popririi executorului judecătoresc, creditorul având a alege între două birouri execuționale deopotrivă competente, cel de la domiciliul sau sediul debitorului, respectiv cel de la domiciliul sau sediul terțului poprit.

Reglementarea criticată a fost adoptată de legiuitor în cadrul atribuțiilor sale, astfel cum sunt determinate prin dispozițiile art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, potrivit cărora competența, procedura de judecată, inclusiv procedura executării silite, precum și căile de atac sunt prevăzute numai prin lege.

Curtea a constatat că textul de lege criticat nu încalcă prevederile art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, întrucât reglementarea este aplicabilă tuturor persoanelor aflate în situația prevăzută de ipoteza normei, fără nicio distincție sau în considerarea altor criterii, și anume creditorii deținători ai unui titlu executoriu care solicită executorului judecătoresc înființarea popririi.

De asemenea, este nefondată și critica autorilor excepției potrivit căreia reglementarea dedusă controlului îngreudește accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, în condițiile în care art. 399 din Codul de procedură civilă prevede că împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare, oferind toate garanțiile procesuale pentru realizarea deplină a acestor drepturi.

Pentru motivele expuse mai sus, Curtea nu poate reține nici încălcarea prevederilor internaționale cuprinse în art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a reconsidera jurisprudența Curții Constituționale, soluțiile și considerentele acestei decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Erich Weber, Lucia Elena Ruiu, Maria Todeancă, Valerica Calciu, Maria Voichișescu, Maria Lăpădat, Constantin Mărgăritoiu, Cristian-Samir Bufanu, Valentin-Marius Gheoghiță, Gigel Bodislav, Cristian Gîrniceanu, Constantin Bobocioiu, Ion Gabriel Gogonea, Tinel Filipoiu, Lucia Filipoiu, Maria Bodislav, Sever Văduva, Gheorghe Codinoiu, Cristian Constantin Zgăbaia, Ștefan Nistor, Gabriela Popescu, Dumitru Popescu, Miron Șofei, Mihaela Nițulescu și Mariana Filipescu în dosarele nr. 6.200/299/2009, nr. 8.454/299/2009, nr. 3.423/299/2009 și nr. 8.847/299/2009 ale Judecătoria Sectorului 1 București, respectiv de Societatea Comercială „Coda Serv” — S.R.L. din Reșița în Dosarul nr. 3.216/325/2010 al Judecătoria Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 106

din 1 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) lit. b), c) și d) și art. 23 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 897/2008 privind recunoașterea Statutului pentru organizarea și funcționarea Bisericii Creștine după Evanghelia din România — Uniunea Bisericilor Creștine după Evanghelia din România

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) lit. b), c) și d) și art. 23 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 897/2008 privind recunoașterea Statutului pentru organizarea și funcționarea Bisericii Creștine după Evanghelia din România — Uniunea Bisericilor Creștine după Evanghelia din România, excepție ridicată de Mihai Mateiciuc în Dosarul nr. 5.669/197/2009 al Judecătoriei Brașov.

La apelul nominal se prezintă Biserica după Evanghelia — Comunitatea locală Brașov, prin secretarul general Dan Mitrea, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Bisericii după Evanghelia, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, dat fiind obiectul acesteia, și anume dispoziții dintr-o hotărâre a Guvernului.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.669/197/2009, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) lit. b), c) și d) și art. 23 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 897/2008 privind recunoașterea Statutului pentru organizarea și funcționarea Bisericii Creștine după Evanghelia din România — Uniunea Bisericilor Creștine după Evanghelia din România**, excepție ridicată de Mihai Mateiciuc într-o cauză civilă având ca obiect pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 897/2008 sunt neconstituționale, întrucât prevăd dreptul Bisericii Creștine după Evanghelia din România de a aplica sancțiuni acelor membri care își exprimă liber convingerile și crezul individual, împrejurare ce este de natură a îngreui drepturile și libertățile fundamentale recunoscute prin Constituție.

Judecătoria Brașov apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile Hotărârii Guvernului nr. 897/2008 privind recunoașterea Statutului pentru organizarea și funcționarea Bisericii Creștine după Evanghelia din România — Uniunea Bisericilor Creștine după Evanghelia din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 638 din 4 septembrie 2008.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), art. 16, art. 29 alin. (1) și (2) și art. 30 alin. (1) și (7), precum și art. 3, 9, 10 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea reține că, potrivit prevederilor art. 146 lit. d) teza întâi din Constituție, instanța de contencios constituțional „*hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial*”, iar potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, instanța de contencios constituțional „*decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță [...]*”. În consecință, Curtea constată că hotărârile Guvernului nu pot constitui obiect al controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, acestea putând fi atacate numai pe calea contenciosului administrativ.

Pentru aceste motive, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța judecătorească trebuia să respingă excepția de neconstituționalitate ridicată, printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională. Întrucât instanța de judecată nu s-a conformat acestor dispoziții legale, Curtea, în conformitate cu dispozițiile art. 29 alin. (1) și (5) din Legea nr. 47/1992, urmează să respingă excepția de neconstituționalitate ridicată ca fiind inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) lit. b), c) și d) și art. 23 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 897/2008 privind recunoașterea Statutului pentru organizarea și funcționarea Bisericii Creștine după Evanghelie din România — Uniunea Bisericilor Creștine după Evanghelie din România, excepție ridicată de Mihai Mateiciuc în Dosarul nr. 5.669/197/2009 al Judecătorei Brașov.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 109

din 1 februarie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997
privind taxele judiciare de timbru**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Nica Leon în Dosarul nr. 36.858/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 36.858/3/2007, **Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Nica

Leon cu ocazia soluționării cererii de apel formulate împotriva unei sentințe comerciale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile Legii nr. 146/1997 golesc de conținut normele constituționale care garantează accesul liber la justiție, dar și interdicția pusă legiuitorului care nu are dreptul să adopte și să impună legi sau acte normative cu putere de lege, pentru că „nicio lege nu poate îngradi exercitarea acestui drept”, iar „taxele judiciare de timbru sunt o formidabilă piedică morală și financiară în realizarea accesului liber la justiție și implicit a înfăptuirii actului de justiție”.

Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială opinează în sensul că Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, în funcție de textele constituționale invocate, este constituțională, deoarece accesul liber la justiție nu echivalează cu gratuitatea justiției.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare.

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că actul normativ criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3), art. 4 alin. (2), art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 54 privind fidelitatea față de țară, art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților, art. 61 privind rolul și structura Parlamentului, art. 154 privind conflictul temporal de legi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru a mai fost supusă controlului de constituționalitate în raport cu critici similare, formulate chiar de autorul prezentei excepții de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Nica Leon în Dosarul nr. 36.858/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 112

din 1 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Astfel, prin Decizia nr. 1.072 din 16 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 7 octombrie 2010, Decizia nr. 494 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 19 mai 2008, sau Decizia nr. 845 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 18 ianuarie 2007, Curtea, soluționând excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor ca și în cauza de față, a constatat, în esență, că accesul liber la justiție nu echivalează cu gratuitatea serviciului prestat de instanțele judecătorești, legiuitorul având deplina legitimitate constituțională de a impune taxe judiciare de timbru fixe sau calculate la valoare în funcție de obiectul litigiului.

De asemenea, Curtea a statuat că, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, justițiabilii pot obține scutiri, reduceri, amânări sau eșalonări de la plata taxelor judiciare de timbru.

Neintervenind elemente noi, de natură a justifica reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluțiile și considerentele acestor decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihaela Agheniței în Dosarul nr. 5.813/196/2009 al Judecătoriei Brăila – Secția civilă și care face obiectul Dosarului nr. 1.230D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții nr. 3.201D/2010 și nr. 4.424D/2010, care au același obiect al excepției de neconstituționalitate. Critica a fost formulată de Mihaela Agheniței în Dosarul nr. 4.399/196/2009 al Judecătoriei

Brăila — Secția civilă și de Emma lezdimir în Dosarul nr. 1.229.2/325/2008 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele mai sus menționate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 3.201D/2010 și nr. 4.424D/2010 la Dosarul nr. 1.323D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 4 februarie și 29 martie 2010, pronunțate în dosarele nr. 5.813/196/2009 și nr. 4.399/196/2009, **Judecătoria Brăila — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 244¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Mihaela Agheniței.

Prin Decizia civilă nr. 819/R din 25 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.229.2/325/2008, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 244¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Emma lezdimir.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii excepției susțin, în esență, că dispozițiile art. 244¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, întrucât lipsesc părțile de posibilitatea de a supune cenzurii instanței de control judiciar încheierea prin care se respinge cererea de suspendare a procesului. Prin urmare, creează discriminări, cu încălcarea principiului constituțional referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii, limitează accesul liber la justiție, precum și dreptul la un recurs efectiv. Autorii excepției mai susțin că dispozițiile art. 244¹ alin. 2 din cod înfrâng și prevederile constituționale ale art. 124 referitoare la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției.

Judecătoria Brăila — Secția civilă și Tribunalul Timiș — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și arată, în esență, că accesul la o instanță de judecată, garantat de Constituție și Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nu presupune accesul, în toate cazurile, la toate mijloacele procedurale prin care se îndeplinește justiția, deoarece competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege, conform art. 126 alin. (2) din Constituție, iar exercițiul căilor de atac se realizează în condițiile legii, conform art. 129 din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 244¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, text de lege care are următorul cuprins: „*Recursul se poate declara cât timp durează suspendarea cursului judecării procesului, atât împotriva încheierii prin care s-a dispus suspendarea, cât și împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de repunere pe rol a procesului.*”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor cuprinse în art. 16, 20, 21 și 124 din Constituție și art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra unei critici asemănătoare, prin Decizia nr. 1.396 din 28 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 812 din 6 decembrie 2010, sau prin Decizia nr. 324 din 26 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 20 decembrie 2002, Curtea statuând că textul legal criticat nu conține nicio dispoziție discriminatorie. Astfel, regimul juridic diferit — constând în aceea că numai încheierea prin care s-a dispus suspendarea judecării poate fi atacată cu recurs separat, în vreme ce încheierea prin care s-a respins cererea de suspendare poate fi atacată doar odată cu fondul — este determinat de deosebirea de situații care impune soluții legislative diferite, ambele fiind determinate de asigurarea celerității soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor. Reglementarea procedurală dedusă controlului nu contravine nici art. 21 din Constituție, întrucât, chiar dacă încheierea de respingere a cererii de suspendare nu poate fi atacată cu recurs separat, ea poate fi atacată odată cu fondul, potrivit prevederilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă, care constituie reglementarea de drept comun în materie.

Soluția pronunțată de Curtea Constituțională prin decizia menționată, precum și considerentele care au stat la baza acesteia își păstrează valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu se invocă elemente noi, de natură a schimba această jurisprudență.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihaela Agheniței în dosarele nr. 5.813/196/2009 și nr. 4.399/196/2009 ale Judecătorei Brăila — Secția civilă și de Emma Iezdimir în Dosarul nr. 1.229.2/325/2008 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 117

din 1 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.584D/2010 la Dosarul nr. 1.323D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții în această materie.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Emil Stănică în Dosarul nr. 4.309/2/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală și care face obiectul Dosarului nr. 1.323D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții nr. 1.584D/2010, care are același obiect al excepției de neconstituționalitate. Critica a fost formulată de Societatea Comercială „Christine Valmy Electronics” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 2.334/262/2009 al Judecătorei Moreni.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele mai sus menționate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 4.309/2/2008, **Înalta Curtea de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 244¹ din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Emil Stănică.

Prin Încheierea din 30 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.334/262/2009, **Judecătoria Moreni a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 244¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Christine Valmy Electronics” — S.R.L. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii excepției susțin, în esență, că dispozițiile art. 244¹ din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, întrucât părțile sunt lipsite de posibilitatea de a supune cenzurii instanței de control judiciar încheierea prin care se respinge cererea de suspendare a procesului. Astfel, se aduce o restrângere nejustificată liberului

acces la o instanță și principiului egalității în drepturi a persoanelor aflate în situații identice.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și arată, în esență, că accesul la o instanță de judecată, garantat de Constituție și Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privește doar acele proceduri în care instanțele sunt chemate să tranșeze asupra drepturilor și obligațiilor ce rezultă din raporturile juridice deduse judecătii. Accesul la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac, deoarece competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege, conform art. 126 alin. (2) din Constituție, iar exercițiul căilor de atac se realizează în condițiile legii, conform art. 129 din Constituție.

Judecătoria Moreni consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. 244¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă nu instituie nicio discriminare în sensul prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2).

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 244¹ din Codul de procedură civilă, text de lege care are următorul cuprins: „*Asupra suspendării judecării*

procesului, instanța se va pronunța prin încheiere care poate fi atacată cu recurs în mod separat, cu excepția celor pronunțate în recurs.

Recursul se poate declara cât timp durează suspendarea cursului judecării procesului, atât împotriva încheierii prin care s-a dispus suspendarea, cât și împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de repunere pe rol a procesului.”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi și în art. 21 referitor la accesul liber la justiție, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra unei critici asemănătoare, prin Decizia nr. 1.396 din 28 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 812 din 6 decembrie 2010, sau prin Decizia nr. 324 din 26 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 20 decembrie 2002, Curtea statuând că textul legal criticat nu conține nicio dispoziție discriminatorie. Astfel, regimul juridic diferit — constând în aceea că numai încheierea prin care s-a dispus suspendarea judecătii poate fi atacată cu recurs separat, în vreme ce încheierea prin care s-a respins cererea de suspendare poate fi atacată doar odată cu fondul — este determinat de deosebirea de situații care impune soluții legislative diferite, ambele fiind determinate de asigurarea celerității soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor. Reglementarea procedurală dedusă controlului nu contravine nici art. 21 din Constituție, întrucât, chiar dacă încheierea de respingere a cererii de suspendare nu poate fi atacată cu recurs separat, ea poate fi atacată odată cu fondul, potrivit prevederilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă, care constituie reglementarea de drept comun în materie.

Soluția pronunțată de Curtea Constituțională prin decizia menționată, precum și considerentele care au stat la baza acesteia își păstrează valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu se invocă elemente noi, de natură a schimba această jurisprudență.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Emil Stănică în Dosarul nr. 4.309/2/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală și de Societatea Comercială „Christine Valmy Electronics” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 2.334/262/2009 al Judecătoria Moreni.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 132

din 1 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transgilyen” — S.R.L. în Dosarul nr. 2.403/175/2008 al Tribunalului Alba — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă față de motivarea autorului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.403/175/2008, **Tribunalul Alba — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transgilyen” — S.R.L. cu ocazia soluționării recursului împotriva unei sentințe civile.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate, neconținând și o prevedere expresă cu privire la exceptarea cazurilor în care activitatea nu este considerată ilicită, dau „posibilitatea exercitării unor presiuni asupra agentului economic, care poate avea repercusiuni ireversibile asupra activității pe care o desfășoară”.

Tribunalul Alba — Secția comercială și contencios administrativ opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 5 mai 2009, care au următorul cuprins:

— Art. 1 lit. a): „*Constituie activități comerciale ilicite și atrag răspunderea contravențională sau penală, după caz, față de cei care le-au săvârșit, următoarele fapte:*

a) *efectuarea de acte sau fapte de comerț de natura celor prevăzute în Codul comercial sau în alte legi, fără îndeplinirea condițiilor stabilite prin lege;*”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, acest text de lege contravine prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) potrivit căruia cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și ale art. 123 alin. (5) referitoare la dreptul prefectului de a ataca un act în contencios administrativ.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia este nemulțumit de faptul că dispozițiile de lege criticate nu conțin norme exprese referitoare la exceptarea cazurilor în care activitatea nu este considerată ilicită. Se constată că susținerile autorului excepției de neconstituționalitate au în vedere o omisiune a textului de lege criticat, or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului de constituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transgilyen” — S.R.L. în Dosarul nr. 2.403/175/2008 al Tribunalului Alba — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 173

din 8 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2009 privind reglementarea unor măsuri în domeniul bugetar și art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2009 privind reglementarea unor măsuri în domeniul bugetar și art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare, excepție ridicată de Victor Cordoș în Dosarul nr. 158/112/2010 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, apreciind că textul legal criticat nu mai este în vigoare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 158/112/2010, **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2009 privind reglementarea unor măsuri în domeniul bugetar și art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare**, excepție ridicată de Victor Cordoș într-o cauză având ca obiect recalcularea cuantumului pensiei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate încalcă dreptul de proprietate privată din moment ce pensionarul are un drept de proprietate privată asupra cuantumului pensiei sale. Astfel, suspendarea succesivă a dispozițiilor art. 80 alin. (1) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale în privința determinării cuantumului punctului de pensie constituie o încălcare atât a prevederilor art. 44, cât și a celor ale art. 47 din Constituție.

Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, se arată că textele criticate au fost adoptate în scopul contracarării unei măsuri de politică legislativă în domeniul pensionării adoptate de Parlament, astfel încât sunt pe deplin aplicabile și în cauza de față considerentele de principiu care

au stat la baza pronunțării Deciziei nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008 și a Deciziei nr. 842 din 2 iunie 2009.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, întrucât, în considerarea deficitului resurselor bugetului de asigurări sociale de stat, legiuitorul este în drept să mențină și pentru anul 2010 valoarea punctului de pensie la nivelul stabilit la momentul 1 octombrie 2009. Mai mult, se arată că, în conformitate cu jurisprudența Curții Constituționale, legiuitorul, ordinar sau delegat, poate suspenda temporar aplicarea unor dispoziții legale în situația în care condițiile economice, financiare și sociale o impun. Totodată, se arată că stabilirea punctajului mediu anual este de competența legiuitorului și că nici jurisprudența Curții Constituționale și nici cea a Curții Europene a Drepturilor Omului nu garantează dreptul la o pensie într-un anumit cuantum, sumele plătite cu titlu de contribuție la sistemul de asigurări sociale neputând da naștere vreunui drept de creață asupra statului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2009 privind reglementarea unor măsuri în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 92 din 16 februarie 2009, și art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 919 din 29 decembrie 2009, care au următorul cuprins:

— Art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2009: „Prevederile art. 80 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică în anul 2009.”;

— Art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009: „Prevederile art. 80 alin. (1) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică în anul 2010.”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 47 privind nivelul de trai.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că textele legale criticate au avut o aplicare limitată în timp, respectiv art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2009 s-a aplicat în cursul anului 2009, iar art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009, în cursul anului 2010. În aceste condiții, se constată că, în momentul de față, aceste dispoziții legale nu mai sunt în vigoare în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992; astfel, ținând seama și de faptul că sesizarea Curții a intervenit în cursul anului 2010, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2009 urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, iar cea privind art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009, ca devenită inadmisibilă.

Obiter dictum, Curtea constată că Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, nu a mai preluat modalitatea de calcul și actualizare a punctului de pensie în funcție de salariul mediu brut, prevăzută de art. 80 din Legea nr. 19/2000 — în prezent abrogată. Prin urmare, Curtea reține că nici soluția legislativă criticată nu a mai fost preluată de noua reglementare legală în materie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2009 privind reglementarea unor măsuri în domeniul bugetar și art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2009 privind unele măsuri financiar-bugetare, excepție ridicată de Victor Cordoș în Dosarul nr. 158/112/2010 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,

Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 196

din 10 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (4) din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (4) din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, excepție ridicată de Ionel Corbu în Dosarul nr. 48.968/3/2009 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal autorul excepției este reprezentat de avocat cu delegație depusă la dosar, celelalte părți fiind lipsă, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, apreciind că excepția nu este motivată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 48.968/3/2009, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (4) din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940**, excepție ridicată de Ionel Corbu într-o cauză civilă având ca obiect obligare emitere act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că numai în raport de constituționalitatea art. 7 alin. (4) din Legea nr. 9/1998 va putea fi stabilită calitatea de

persoană îndreptățită și, pe cale de consecință, dreptul de proprietate al acesteia.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, reglementarea criticată fiind în concordanță cu normele constituționale și convenționale invocate în susținerea excepției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că reglementarea criticată este constituțională, fiind conformă cu dispozițiile constituționale invocate. Totodată, arată că art. 126 alin. (2) din Constituție stabilește atributul legiuitorului de a institui reguli de competență și procedură.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 7 alin. (4) din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 18 aprilie 2007, care prevăd că „*Hotărârile comisiei centrale sunt supuse controlului judecătoresc, putând fi atacate, în termen de 30 de zile de la comunicare, la secția de contencios administrativ a tribunalului în raza căruia domiciliază solicitantul*”.

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind liberul acces la justiție, raportat la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 24, care consacră dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este nemotivată, contrar prevederilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căroră „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate*”, astfel încât simpla enumerare în sprijinul excepției a unor prevederi constituționale

pretins încălcate nu este de natură să satisfacă exigența impusă de textul legal citat.

Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește invocarea unui motiv de neconstituționalitate, deoarece ar exercita din oficiu un control de constituționalitate, astfel încât excepția de neconstituționalitate, așa cum a fost formulată, este inadmisibilă.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (4) din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, excepție ridicată de Ionel Corbu în Dosarul nr. 48.968/3/2009 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 199

din 10 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (5), (6) și (7) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Eugen Șipoteanu și Magdalena Șipoteanu în Dosarul nr. 2.300/2/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (5), (6) și (7) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Lucian

CURTEA,
având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.300/2/2008, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția**

de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (5), (6) și (7) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Lucian Eugen Șipoteanu și Magdalena Șipoteanu într-o cauză civilă având ca obiect obligare emitere act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că textul de lege criticat este neconstituțional și contravine dispozițiilor constituționale care reglementează dreptul de proprietate, întrucât prin procedurile stabilite de reglementarea criticată nu se acordă despăgubiri echitabile la prețul pieței imobiliare, scopul urmărit prin evaluarea efectuată de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților fiind subevaluarea imobilelor.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate invocată este nefondată, dat fiind faptul că prevederile legale criticate sunt conforme cu dispozițiile art. 44 din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 16 alin. (5), (6) și (7), cuprinse în capitolul V — *Procedurile administrative pentru acordarea despăgubirilor* din titlul VII, intitulat „*Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv*”, al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, care prevăd:

Art. 16: „(5) *Secretariatul Comisiei Centrale va proceda la centralizarea dosarelor prevăzute la alin. (1) și (2), în care, în mod întemeiat cererea de restituire în natură a fost respinsă, după care acestea vor fi transmise, evaluatorului sau societății*

de evaluatori desemnate, în vederea întocmirii raportului de evaluare.

(6) *După primirea dosarului, evaluatorul sau societatea de evaluatori desemnată va efectua procedura de specialitate și va întocmi raportul de evaluare pe care îl va transmite Comisiei Centrale. Acest raport va conține cuantumul despăgubirilor în limita cărora vor fi acordate titlurile de despăgubire.[...]*

(7) *În baza raportului de evaluare Comisia Centrală va proceda fie la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare.”*

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (3) potrivit cărora „*Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile cuprinse în titlul VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, în acest sens fiind Decizia nr. 801/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 30 iulie 2008, Decizia nr. 1.210/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 822 din 8 decembrie 2008, și Decizia nr. 141/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 295 din 6 mai 2009.

Astfel, Curtea a reținut că prin textele de lege criticate este reglementată procedura administrativă pentru acordarea despăgubirilor aferente imobilelor care nu pot fi restituite în natură, rezultate din aplicarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989. Din examinarea prevederilor legale criticate, Curtea constată că acestea nu conțin nicio limitare a dreptului de proprietate privată, ci sunt norme care stabilesc pur și simplu circuitul dosarelor, de la data înregistrării lor la Secretariatul General și până la momentul emiterii deciziilor reprezentând valoarea măsurilor reparatorii prin echivalent, fără nicio referire la o eventuală plafonare a acestora. Așa fiind, nu poate fi reținută critica privind încălcarea dreptului de proprietate privată.

Pentru stabilirea măsurilor reparatorii aferente imobilelor preluate abuziv, legiuitorul a stabilit mai întâi o etapă administrativă, necesară pentru analizarea și stabilirea cuantumului final al acestora, rațiune pentru care a fost constituită Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, organ al administrației aflat în subordinea Cancelariei primului-ministru.

Deciziile acestei comisii pot fi atacate de persoana îndreptățită, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, numai la instanța de contencios administrativ.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (5), (6) și (7) din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Lucian Eugen Șipotescu și Magdalena Șipotescu în Dosarul nr. 2.300/2/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.roAdresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 521988